

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGTELENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PÉNTEK ÉS VASARNAP KIVÉTELEVEL.

Előfizetési árak:
helyben, vagy postán küldve:
Egész évre . . . 10 ft. — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy órára . . . 1 „ — „
Egyes szám 4 kr.
A lap szellemi részét illető minden közlemény a szerkesztőségbe (Nagy-utca 1702. sz.) barmintva küldendő.
Előfizethető helyben:
Teleki K. Lajos könyvkereskedésében, és a kiadóhivatalban. (Nagy-utca 1702. sz. alatt.)

Hirdetési díj:
Nagy hasznosított sorozatokról. Nagyobb terjedelmű a többi hirdetésnél, a kiadó szerint jutányos áron vételnek. Helyi hirdetés minden külön bejegyzésért 30 kr.
Hirdetést vagy reklámot magában foglaló újságszám sora 50 kr.
Nyilvántartási költségek minden példát sora 50 krajczár.
Hirdetéseket felvételnek a szerkesztőségben és kiadóhivatalban. (Nagy-utca 1702. sz. a.)
Kéziratok nem adóznak vissza.

A függetlenségi párt Kossuthnál.

Turin, szept. 20. A magyar küldöttség ma délelőtt tíz órakor a város házára ment, hol Turin város tanácsosai, élükön Völi szenátorral, Turin város polgármesterével fogadták nagy kitüntetéssel a vendégeket. Gróf Károlyi Gábor a polgármestert következőleg üdvözlé:

»Függetlenségi és 48-as párt köszönetét fejezem ki azért a jóakarattól és szíveségtől, melyet hazánk nagy fia iránt a nemes város tanusított. Nemcsak pártom érzelmét tolmácsolom, de egész nemzetét, mert tudom, nem akad egy ember sem a magyar népben, ki meghazudtolna. Turin Kossuth Lajosnak menedéket adott, befogadta őt, ki egész életét nemzet függetlenségének áldozta, kit ma itt a városban ünneplünk. Önök is hazájuk függetlenségéért küzdöttek, ki is vitték azt, mi még csak áhítunk utána, de meg kell azt szereznünk, mert független akarunk lenni, akár jóakarattal, akár erőszakkal, ma vagy holnap, de Magyarországnak függetlennek kell lenni. Fogadják forró köszönetünket és halánkat, éljen az egységes Olaszország, éljen Turin nemes városai!»

Völi szenátor, Turin város polgármestere francziául válaszolva a hozzá francia nyelven intézett beszédre, miután kiemelte Kossuth halhatatlan érdemeit, így végzé: »Kossuth fiait adta Olaszországnak, kik kapcsolatot képeznek két nemzet között. Különösen kedves a küldöttek látogatása a mai napon, mert ez évfordulója Róma visszaszerzésének és az egységes Olaszország megteremtésének.« Kossuth Ferencz mondott még rövid, meleg hangú beszédet a küldöttség tagjai örömmel látták, hogy Kossuth Ferencz mennyi öröklött atya szónoki adományából.

A városház termében ezután frissítőket szolgáltattak fel a vendégekkel, akiket a város főbírója és a város főbírója is megvendégettek. A küldöttség tagjai a városházterrről a Valentin-kertbe hajtottak, hol fényképeken örökítették meg turini kirándulásukat.

A mai napnak második nevezetes eseménye volt a Kossuth által a vendé-

gek tiszteletére adott ebéd, hova tizenkét óra után mentek a meghívottak. Rendkívül felvillanyozott, kedélyes volt a hangulat az ebédnél. Minden vendég díszes virágokból kapott, mely kedves emléke marad a mai napnak. A pezsgőnél Justh Gyula, a függetlenségi és 48-as párt alelnöke köszöntötte fel átértett meleg hangú beszéddel Kossuthot, mire Kossuth a következőleg válaszolt:

»Fogadják köszönetemet jó indulatukért. Jó kívánataikból hagyják ki az embert, mert az emberek keveset nyomnak a nemzetek életében. Egy nemzetnél legelső az önbizalom, amely nemzet nem bír önbizalommal, annak pusztulnia kell, de a mely nemzet át van hatva az önbizalomtól, annak jövője biztosítva van, ha lesújtatik is, felemelkedik mint egy ó-világi Anteus, mely erőt merit az anyaföldből. A mely nemzet erős az önbizalom, abban bizni lehet, hogy önmagát nem fogja áruba bocsátani az opportunitás vásárán. — Ilyen nemzet előtt még a fátum is meghajlik. Porszemnek tekintem magamat, ki említsére sem méltó, de volt idő, midőn a hazafiai kötelességérzet óramutatójává tett nemzetem, óramutatójává, mely nem csinálja, de jelzi az időt. Én is rámutattam, hogy eljött az idő. Ma a karokat emelem istenemhez, e karokat, melyekkel hajdan az időt mutattam és kérem, hogy Árpád nemzetét erősítse meg önbizalmában.«

Döngő éljen, leirhatatlan lelkesedés követte Kossuth és felköszöntőjét.

Mészlényi röviden Kossuth Ferenczet köszöntötte fel, mire ez könyves szemekkel így szólt: »Egyelőre nem mondhatok egyebet, minthogy üdvözlöm azokat, a kik otthon vannak!«

Ezután meg Uray Imre és Thaly Kálmán szóltak, majd Kossuth beszélt hosszasan, a függetlenségi pártot és az egész nemzetet érdeklő nagyjelentőségű nyilatkozatokat téve.

Utána Kossuth Ferencz adott tanácsokat a párt magatartására vonatkozólag.

A küldöttség ebéd után Garibaldi és Cavour szobrát koszorúzták meg s Garibaldi szobránál Thaly előbb magyarul, majd olaszul beszélt, maig Cavour szobránál Mészlényi tartott beszédet.

Ezután a küldöttség gróf Castellazzo kalauzolása mellett Armeriát tekintette meg s a küldöttségi tagok egy része az esti vonattal hazautazott.

BELFÖLD.

A kolera Budapesten. A »Pesti Napló« írja: Fentartással közöljük a hírt, melyet lapunk egy barátja tudat velünk: »Tegnap reggel a Duna-parton egy munkás kolera-gyanus tünetek közt rosszul lett és a kórházba szállították. Dr. Perlik Ottó a bakteriológiai intézet vezetője megvizsgálta a beteg ürülékét s feltalálta benne a Koch-féle bacillusokat.« Megjegyezzük, hogy e hírt oly helyről közölték velünk, hogy annak valódiságában kételkedni nincsen okunk. És ha mégis fentartással közöljük, tesszük azt abban a reményben, hogy a hatóságok nem fognak elzárkózni a rájuk rótt kötelesség elől és lepezellenül fel fogják táni a tisztá igazságot. S a mint örömmel vennénk tudomást a hír cáfolatáról, úgy hangsúlyoznunk kell, hogy a hatóságok és az egészségügyi közegek bármily titkolódzása épp a jelen időben nem volna helyén való, mert éppen ellenkezőleg annak az ügynek fognak ártani vele, melynek érdekében a titkolódzást bárki is szükségesnek tartaná.

Fiume magyarosodása. Fiuméből azt az örvéndetes dolgot jelentik, hogy ott szemmel láthatólag izmosodik a magyar szellem. Bizonyítja azt az a körülmény is, hogy legközelebb »Magyar Tengerpart« cím alatt magyar politikai napilap indul meg, a mely a magyar érzelmei ébresztését és apollását tüzte ki céljának. A magyar szellem és nyelv terjesztésére sokban hozzájárul a felső leányiskola is, a melynek oktatási nyelve kizárólag a magyar. Legújabb időben gyakran lehet hallani azt az óhajtat, hogy a női kereskedelmi iskolában, melyben olaszul tanítanak, szintén honosítsák meg a magyar nyelvet.

KÜLFÖLD.

Merénylet a csár ellen. Megirtuk a napokban, hogy a csár és egész családja jelen volt az ivangoródi hadgyakorlaton. A Novoje Vremja most azt írja, hogy e hó 12-én a hadgyakorlatok alatt nagy szerencsétlenség történt, a melynek a csár kíséretéből három ember áldozatul esett. A vannonvskijji erő ellen intézett támadás alatt egy ágyú véletlenségből rossz időben tüzelt s ez által súlyosan megsebesült a csári kíséretből három szolga. A csár erről az esetről akkor értesült, mikor éppen a vonatra akart szállni, hogy Ivangoródot elhagyja. A csárna és a hercegekkel rögtön visszatért a szerencsétlenség színterére, a hol a csár orvosai éppen azzal voltak elfoglalva, hogy a megsebesülteket az első segélyt nyújtják. A csár parancsára a sebesülteket a csári vonatra vitték s a legközelebbi kórházba szállították. Így írja le ezt az esetet a felhivatalos Novoje Vremja. Ebből a közleményből már első tekintetre is kéri az a tendencia, hogy egy, a csár és családja ellen intézett merényletet elutasoljanak. Először is nagyon feltűnő, hogy a csár és családja már ugyanazon nap hagyta el Novgorodot, mikor oda érkezett, holott őt napra volt ottani tartózkodása megállapítva. Meg feltűnőbb az, hogy a véletlenséggel elült ágyú három embert megsebesített; ez csakis úgy történhetett, hogy a véletlenséggel elült ágyú, véletlenséggel golyóval volt megtöltve, noha a gyakorlatokon egyáltalán nem szokás golyókkal lövedőzni. Legfeltűnőbb pedig az, hogy mikor a csár az ivangoródi vasuti állomástól a szerencsétlenség színterére visszatért, ott találta saját orvosait, a kik a megsebesülteket az első segélyt nyújtották. Valamennyi jel arra mutat, hogy az a véletlenül esett agyulövés a csárnak és családjának volt szánva. Annál inkább, mert elképzelhetetlen, hogy a csár az ivangoródi vasuti állomáson legyen, cselekedése pedig a vannonvskijji erődnél ácsorogjon. Ez az eset azt bizonyítja, hogy a csár élete már serege közepette sem biztos.

A rodostói emlékek helyreállítása. A rodostói emlékek restaurálása javában folyik. A Rákóczi-templom javítási munkálatai már annyira előre haladtak, hogy nem sokára befejezést nyernek. Mihelyt a templom teljesen készen lesz, hozzálatnak a fehér márványkut javítási munkálataihoz is s ha a rendelkezésre álló összegből valami fenmarad, azt a többi emlékek kitarozására fordítják.

A „DEBRECZENI“ TÁRCZAJA.

A Klapka trombitása.

— Emlékezés a 48—49-es honvédekről. —

Írta: **Dr. Móricz Pál.**

Mint csillaghulláskor a fénylő csillagok, a végtelen égi uszály e ragyogó gyémántjai, úgy hullnak, halnak egymásután a magyarok nagyjai. A vitéz huszárok, Gáspár, Bathory-Schultz Bódog, sőt még a nagy Klapka tábornok is megérték már dicső küzdelmeik után az örökpihenőre. A test porladoz. Megemészti, magába olvaszta kedveseit a háládatos föld, melyet egykor véreikkel, gyöngyököt érő vércseppeikkel áztattak, öntöztek. Nagyon szomjas lehetett ez a föld, mert szomját dicsteljes csatákban elesett daliák hulló, piros vére sem csillapíthatá, — reá szomjazott még a bitó alá állított nagyjaink nemes véreire, testére is s tudja mindenki, megkapta ezt a legdrágább áldozatot is. . . . És ezután sem nyugodott, azóta is mindig szedi-veszi tőlünk legdrágábbjainkat, kik büszkeségetnk, élő erekyeink voltak, de kiknek fegyvereit is ma-holnap megemészti a rozsdá. — Fegyvereiket a dicsteljes rozsdá s jó magukat a kapzsi halál, mely kaczér, ezer virágok pompájától diszlő kedvese, a föld puha, végzetserű karjaiba fekteti őket. Ma-holnap eltemetjük az utolsó is! Emberi sorsunk ez. Ép azért becsüljük meg, örizzük meg jól őket, mert minden edes, drága emléknél is kedvesebb egy jó élő barát. Pedig ők, a 48—49-es honvédek barátaink voltak nekünk s hazánknak, mikor küzdöttek a szabadságért, küzdöttek a létért, melyet az árnyasok undok hada lehetetlenné akart tenni, meg akart semmisíteni . . .

Szerető szívünkől lopjuk ki a legmelegebb sugarakat s adjuk azt nekik, nekik a mi büszkeségeinknek, de nem alamizsnaként. — Szegyen, gyalázat volna az! Hisz' ők csodás küzdelmeikkel királyi bérre, jutalomra tették érdemesekké magukat. És ha már, mi szegények, gazdag anyagi jutalmakat nem is adhatunk nekik, akkor legalább tiszteletünket, halánkat, szeretetünket ne vonjuk meg tőlük; mert hősök, egy titáni kor csodás hősei voltak ők, kiket soha sem szabad, még esetleges fogyatékságaik daczára is, nevétségessé tenned ifjonez, léha ivadéki, ki szánakozva és talán durván vihogva nézed e rokkant, ez összetöprődött aggokat, kik még most is áhítattal gyűlnek a »tricolor« alá s kiknek szeme mindjárt könnybe labad, ha előttük a »Kossuth«, vagy esetleg egy nagy tábornoknak nevét említik.

— Igen! Ott voltunk! — gagyogják edes, fájdalomtól elfojtott hangon s könnyező szemekkel. Igen, ott voltunk! Is a szeg, Vác, Szolnok, meg aztán, no meg aztán — Világos . . .

Tisztelet tehát ez aggoknak, kik talán gyengék, fogyatékosak ma, de erősek voltak hajdan, — izmos, acélezott karjaikkal felborítván egy bitoló császár trónját is, hódítván Világosnál ők is — de hisz' tudja azt mindenki, hogy mi az a hely nekünk? — Sötét gyász, romlás, anyagi és erkölcsi halál és a kainok irtóztos rémszellemei lebegnek körül. A leggyalázatosabb árulásnak és a legkésőbb átkoknak lett szülője e gyászhely, mely még kétszerte becsesebbé tette előtűnk megmaradott, megfogott, de meg nem törött öreg harcossainkat, vitéz honvédeinket.

Szeretünkkel öleljük fel tehát őket s ha már válni kell tőlük, tegyük legalább oly édessé e válas perceit, hogy feledjük mi is,

de ők is, hogy e válas, a sirontuli élet — sokan így nevezik a halálos enyészetet — örök . . . Hogy aztán, ha majd megtért a sirba a »legutolsó« is, lelkünket ne furdalja mi sem, sőt büszkén mondassuk az ivadékoknak: Igen, mi még ismertük őket! S apóli voltunk seibeiknek, melyeket éretünk, éretteket s e szent haza mindeneknél drágább földjének védelmezése közben kaptak, szerezték! Igen mi még ismertük őket! Láttuk fegyvereik utolsó csillanását. Széttől lobogtatott, golyóktól tépdelt s drága rongyokba porladó lobogóikat! Igen! — mi lestük el a haldokló hősök utolsó kívánalmait. Az utolsó sóhaj is a mi füleinket érte. S igen, mi még hallottuk a »régí harci kürt« diadalmas harsogását, mely a csaták után még az elesett hősök szelentáborát is újból hadirendbe hitta, ily győzhetetlen erővel is szaporitván a honvédek pusztai oroszánként küzdő seregét. —

Igen, egy harci kürt ez, melyről beszélni akarok. Régi módi, hosszú nyaku, rezes trombita. Erce megfakult s a fénye vesztett kürt csak rekedtes hangokat ad. De még e hangok is sziveinkig hatnak, olyan az, mint a zsongó hangú tárogaó búbjos, varázsteljes rivalgása. E hangot hallva, még a gyáva is kard után kap. — És én hallottam e hangot, e behorpadt, forradásos rézkürt csodálatos erejű rikoltását, öreg honvéd, öreg harcoss futta. Mas talán nevetett e hangon, de én sirtam, könnyeztem, mert — mert nem Isaszeg, Vác, Szolnok, de véletlenül Világos jutott eszembe.

Ott lépegetett el előttem libegő, nemzeti színű zászlók alatt, a kicsiny, megfogott csapat. Öszes fürtök, megörbédv vallak, reszkető kezek, ingatag lépések, kipett-kopott, viseltes ruhák s a villámot sugárzó acélos kardok helyett mankóknak is beillő, beváló tölgya,

akácza botocsák. Igen! ama büszke kor, a szabadságharc egykori daliás, délczeg, vitéz, ellenállhatatlan honvédeiből volt egy kis rész ez a megviselt csapat. . . . És mennyire megváltoztak? . . . A szem nem szikrázik többé, a szív is lassabban dobog, legfeljebb ilyen nagy alkalmakkor — a Kossuth apánk születésnapja alkalmával lesz az elnémult, a komor, öreg honvéd ajka beszédesebb.

Tündérelom, ha hallod beszédet, pedig szavai egyszerűek, parasztosok. És mégis ez a tűz, ez a hev, melylyel tábornokáról — Klapkáról, Komáromról, hadi utakról, véres küzdelmekről beszél, feleletül veled az öreg legény kipett-kopottságát, törődöttségét, s lelkesültségében a régi, a daliás honvéd, a Klapka tábornok fiatal trombitását látod magad előtt, ki csak az imént térhetett meg valami győzelmes csatából.

Elmondja, máskor hiába kérdenéd, hogy: a gyenyeralis ur Klapka, az isten nyugtassa meg még a halótöldejében is, mint ismert reá, mikor Aradon a »tizenhármak« szobrának leleplezésén találkoztak. Pedig rég, hej a rég is volt az, talán mese is, mikor Komáromban, mint fiatal őrmester s Klapkának a trombitása utószor fújt a magyar hadiaknak, azon az oldalán csüngő kopott réztrombitán, gyülekezött. Hej régen volt az, és a tábornok mégis megösmerte, sőt még parolázott is vele, de többre is becsülte az öreg ezt az egyetlen »parolát« a császár leggyémántosabb metálfájánál is, sőt még hosszasan is beszélgetett vele, és csaknem sirva fakadt a jó tábornok, mikor mondta: — Bizony fiam Nyakó! Sándor nagyot fordult a világ! Ki hitte volna? Hat ti, hogy vagytok ott Nanáson?

*) Nyakó Sándor h-nánási születésű és lakos agghonvéd.

Károlyi István gr. Kossuthról.

Nagy-Károlyban is nagy lelkesedéssel ülték meg Kossuth Lajos 90-ik születésnapját. Az ünnep alkalmából Károlyi István gróf az orsz. szabadelvű párt egyik oszlopos férfja, nagy fontosságú beszédet mondott Kossuthról. — A rendkívüli érdekes a politikai körökben feltűnést keltő beszédéből közöljük a következő részt:

Nehéz és sokak szerint kényes is talán a feladat, melynek teljesítésére vállalkozom, poharat véve kezembe a czéltől, hogy elmondandó szavaimban egyesítem az emberi szív és lélek legnemesebb, legemelkedettebb részének és kegyeletének tolmácsolását a honszeretből fakadó elismerés, hála és tiszteletnek adva tanujelét, szemben e haza nagy fiával, a szellemi óriással, a legnagyobb lángészszel, ki miként az égen az esthajnal csillaga úgy ő e nemzet életének történetében »Egyetlen« — szemben Kossuth Lajossal; — és másrésztől ugyanakkor az alattvalói hűség és ragaszkodást is ki akarom fejezni szemben a legelső magyar emberrel, alkotmányunk, legfőbb kincsünk, fennalhatásunk biztosítékának legerősebb, leg-hűbb öröve, védője és fentartójával, e nemzet koronázott királyával.

Tisztelt Polgártársak! Nem politikai, nem pártöszejövetel ez: ünnepe ez és megünneplése a kegyeletnek, melylyel e napon minden magyar ember adózni akar Kossuth Lajosnak, ki mai nappal 90-ik évfordulóját érte el.

Kilenczven év szép kor, nagy kor, nagy idő, de végtelen hosszú és kínos annak, ki mint Kossuth Lajos, ez időnek felét szívében, lelkében megtörve élte át.

Felét e hazában, a hazáért küzdve, fáradozva, összes testi szellemi erejét annak oltárára téve, merész, talán túlmérsz remények teljesülésében bizva, egy szép hatalmas, viruló nemzetet látva lelki szemei előtt; egy »eszményi jövő« a Kossuth ideálját, »a szabad, önálló, független Magyarországot«; de a második felét, mint bujdosó száműzött, mint hontalan.

Elveszítve mindent, mi e földön férfit boldogít: el hazáját, el nemzetét, melynek multjára büszke volt kitűzött életcélja; el oldala mellől gyermekének édes anyját, hitvesét; el lassan lassan reményét a jövőben, el mindent! Csak két fiát hagyta meg a sors, hogy a szánuzött könyveit két másik hontalan törülje fel.

Kossuth Lajos mind ezt túlélt! Hogyan? Csak úgy, mert ő nagy vala és óriási nagy honszerelme talán az élettől szívesen megvált volna már régen, de a nagy szeretet, melyet hazája és nemzetéhez érzett, lelenczolták e földgolyóhoz ép úgy, mint nemzetét ő hozzá; és bármennyi föld, tenger, hegláncz választja is el a magyart őtől, annak hálás és szabadságért dobogó szíve örökre összeforva él és fog élni övele.

És miként »Isten«, »Haza« »Király«, nem név csupán, de egy magasztos fogalom: úgy Kossuth Lajos is az a magyar lelkében.

Az öreg Nyakó, a Klapka egykori trombitása arcát felrefordította, hogy eltakarja a könnyeket, melyek hosszú, őszes, kurucz bajuszára pergedeztek, majd ismét újból kezdte:

— Még akkor futtam neki ezen a trombitán. Azt hittem, majd meghasad a szíve, mikor olyan keservesen nézett reám, áldott jó ember, de a mellett katonás, vitéz is volt az én gyenyeralisom. Aztán elromlott a trombitám, meghasadt, elvesztette a hangját, ez kéőbb történt, talán biz ez a lelketlen jószág is meg érezte, hogy meghalt az az ember, az egyetlen tábornok, a kinek legbülször, a kinek legigazabban futtam.

— De hisz bácsi, szakítottam félbe az öreget — most már megint szól?

— Igen, mert megigazítottam! magyarázta az öreg. Felvittem egyenest Budapestre. Sok költséme került, mert vasuton mentem, ott aztán megcsinálták. Magam vittem fel tetszik tudni, mert hát már csak a mig élek, nem adom ki a kezemből; holtom után meg talán majd csak a fejemhez teszik ezt az öreg, roskatag jószágot. De másképp meg szerencsés is voltam, mert az a muzsikás mester, a nevét elfelejtettem, mert valami »sunda« cseh neve van, mikor megtudta, hogy milyen soros ember vagyok, hát nem fogadott el pénzt a munkáért!

És ezt mind oly hangon mondta az öreg, mintha a »trombita reperallatás« a legtermészetesebb dolog lett volna. Pedig egy olyan embertől, ki nehéz napszámmal keresi a kenyerét, az a 7—8 frtra rugó áldozat, mely az utra kellett, igen, igen sok. És a Klapka öreg trombitása mégis meghozta ezt a tőle igen-igen nagy áldozatot, csak hogy a trombitáját ki ne kellessek adni a kezéből, bár annak a

Ujjá alkotóját, felszabadítóját és felébrésztőjét ismeri fel az ő személyében a magyar. Kossuth Lajos megváltója akart lenni e hazának; de a végzet nem így rendelé. . . ember tervez, isten határoz!

Kossuth Lajos is ember és mint embernek megtört akarata az isten akarata előtt; de nem tudott meghajolni az emberek előtt! Ma már csak eszményképét siratja.

1867-ig még reménykedett, még kísérleteket tőn; minden követ megmozdított, fel akarta emelni a legnehezebbet is, a mely hazáját zuzta össze, de az európai viszonyok nem engedték, képtelen volt reá.

Ekkor kibékült a nemzet királyával, szent István koronáját téve fel homlokára; ez volt a többé soha fel nem bontható béke, meg nem szeghető hűség fel nem törhető pecsétje.

Kossuth Lajos tudta ezt, s nem érinté azt soha!

Tisztelt Polgártársak! Kossuth Lajos nem jó haza! Ő nagy volt, mint honpolgár, nagy maradt mint száműzött, és majd mint halott is az akar lenni, azért nem jó haza. — Mert még ő is lehullana ama magaslatról Isten és ember szeme előtt, ha átlépve a magyar határt, megjelenésével a lehetetlent megkísérlelné, felbontani a szent frigyét, melyet Isten előtt a nemzet és a király szent esküvel szentesített.

Kossuth Lajos 90 éves ma, adja a mindenható, hogy még sokáig büszkesége, a magyar nemzet rajongásának élő eszményképe maradjon! De ha egy napon, mikor talán közülünk is sokan, tisztelt polgártársak, bucsut vetünk már e földi élettől s őt is elszólítja már az alkut nem ismerő halál, ha — mondom — akkor betekinthetnének az új nemzedék fiai a tulvilágon a fénylő nap szívébe, vagy a hold bus világába s Kossuth Lajos ősz szakálán akadna meg szemük: mélyen meg vagyok győződve, hogy nem gyűlöletet, nem átkot olvasnának ki az ő tekintetéből!

Hanem ő ott is a magasban, a megdicsőültek tiszta légkörében a hazájáért, nemzetéért élteben úgy mint holtá után is legnemesebben dobogó szívének hallatná áldó szavát és a királyt!

Poharam Kossuth Lajos nagy hazánkfiaira írom! Ádja meg őt a mindenható! Ádja meg az egyetlennek, mi még e földön a boldogság érzetét juttathatja szívébe és fenkölt lelkébe: ama öntudattal, hittel és meggyőződéssel, hogy a melyik magyar hazáját igazán szereti, az Kossuth érdemeit és nagy nevét soha feledni nem fogja!

Éljen Kossuth Lajos!

A kolera Ausztrában.

Bécs, szept. 20. Baumann és társai interpellálják a helytartót az iránt, hogy tekintettel a fenyegető koleraveszélyre, orosz és lengyel zsidók felvételét a Rothschild-kórházba, szüntessék be.

Krakó, szept. 20. A kolera kiütése óta tegnap estig Krakó-Podgorzében összesen tíz megbetegedés fordult elő; ezek közül öt

»reperallatás«, az utiköltség nélkül, ha felküldte volna, mint maga is bevallotta — aligha került volna 60—90 krajczárnál többre.

— Drága jószág ez nekem! mondta még, gyöngéden simogatva érdes kezeivel a kopott fuvó szereszmot.

Szerettem volna megölelni ezt az embert, ki oly nagyak mutatta magát előttem a maga egyszerűségében, a maga kicsinyiségében, mely felemelt, de le is suttott engemet, ki talán hasonló helyzetben »egy kopott trombitaért« aligha tettem volna meg egy olyan költséges utat. Hja változnak az idők, változnak az emberek, de ne változzék a mi kegyeletünk soha, de soha, azon más szebb, jobb, dicsőbb korszak eseményei, s emberei iránt, mely egy Kossuthot, Klapkát, Damjanicot stb. adott nekünk, s melynek még a legapróbb emberei is olyanok voltak, mint a Klapka tábornok öreg »trombitása«, a jó Nyakó Sándor, ki inkább — de hisz tudják is már — inkább 7—8 frtnyi nagy összeggel könnyített szegényes bugyellárisan, hogy egy 80—90 kros fölött tételesen trombitájára csak azért, hogy ki ne kellessek adni kezéből azt a »drága jószágot«, melylyel egykor régen, nagyon régen volt az, talán mese is volt az egész, oly különös nátokat tudott fűni Klapka tábornok deli huszárainak. Azt hiszem, ilyenkor hangzott fel az a félelmetes kiáltás:

— Rajta! Rajta! melyek hallattára borsókat kapott a német dzsidás háta, s egyenest nyullá vált a jámbor »szvaliszér«.

Becsüljük meg tehát a mi jó, öreg honvédeinket, mert őik erekyeink, büszkeségünk, dicsőségünk legszebb és legnagyobb korunk alkotói — mindenünk ők nekünk!

halálos kimenetelű volt. A Podgorzéból vasuton elutazó utasok és podgyászok orvosi megvizsgálását tegnap délután két órakerkeztek meg. A helytartó ideérkezett, megtekintette a kolera-kórházat és a Krakó-Podgorzében eszközölt egészségügyi munkalokat és ma visszatért Lembergbe.

Krakó, szept. 20. A helyőrségi kórházban tegnap estig tizennygy koleraeset alapítottak meg. Tegnap egy új haláleset fordult elő.

Krakó, szept. 20. Krakó és Podgorze teljesen el van zárva. A krakói és podgorzei vasuti állomáson az elutazókat szigoruan megvizsgálták; a krakó-podgorzei vasuti vonatot többi állomásán beszüntették a közlekedést. A rendőrség utlevelet csakis sürgős esetekben, orvosi bizonyítvány mellett állít ki. A podgorzei iskolákban beszüntették az előadásokat.

Krakó, szept. 20. Ma délelőtt két kolerabeteg munkásnőt szállítottak a kórházba. A tegnap megbetegedett Löfnerné és Sieprealtanodai tanuló ma meghalt. Zvierzynei elővárosban ma három koleraesetet állapítottak meg.

Krakó, szept. 20. A tanács rendeletére a várost hatvan kolerakerületre osztották; minden egyes kerület élén kolerabiztos áll, a ki kerületének tisztasága és a megelőzés fölélt örökdi. A kolera tartama alatt valameny nyi korcsmát esti nyolcz óraker be kell zárni. A színházi előadásokat a hatóság betiltotta. A hatóság erélyes intézkedése a legjobb benyomást teszi.

Határidő-naptár.

Szept. 25. A tü oltó-egylet jubileuma.
Szept. 26. Hajdúvármegye közgyűlése.
Szept. 29. Városi közgyűlés.
Nov. 30. Szavazatok beadásának határideje a debreczeni egyházmegyei tisztai állásokra.

Ujdonságok.

* **Kossuth humora.** Guglielmo Ferrarilas hírlapíró gyakran meg szokott emlékezni Kossuthról. A mikor teheti, mindig felkeresi a nagy hontalant és ilyenkor Kossuthtal mindig érdekes díszkursust folytat. Közélebről Kossuthól magától akarta megtudni — miután az olasz lapokban tévesen volt közölve születése napja, — hogy mikor született. Erre Kossuth mosolyogva így felelt:

— Ez eseményl 90 évvel előbb jelen voltam ugyan, de a napra még sem emlékszem pontosan! Különb szept. 19-ét gondolom.

Majd az életről és annak végcéljáról kezdett bölcsekedni és egyre azt ismételte, hogy az embernek nem volna szabad úgy megőregednie, mint a milyen agg ő lett; mert ebben a korban az életnek már nincs czélja, tehát létjoga sincs.

— Én, mondá tréfásan, lelegzetemmel száz és száz légy elől rablom el az oxigéniumot . . . Jaj lenne nekem, ha megtudnák a legyek!

* **A tüzoltó-egylet jubileuma.**

A debreczeni önkéntes tüzoltó testület 15 éves fennállásának megünneplése alkalmából a testületi zenekar közreműködésével és javára — a Margit-fürdő jéppálya terén f. hó 25-én — este 6 óraker Emmerling Adolf, budapesti hírneves pyrotechnikus által a tüzoltó testület felügyelete és ellenőrzése mellett, itt még soha nem látott, nagyszabású és fényes tűz-i-játék rendeztetik. Helyárok: első hely 1 frt. Második hely 60 kr. Harmadik hely 30 kr. Tűzi-játék végeztével a Margit-fürdő vendéglőjében társasvacsera lesz; egy teríték ára 1 frt. A debreczeni tüzoltó-egylet, mely önfeláldozásával már annyi vagyont mentett meg, első sorban megérdemli, hogy jubileuma alkalmából a közönség legteljesebb elismerését nyilvánítsa iránta!

* **A központi ág ev. iskola felavatása Nyiregyházán.**

Szeptember 16-án a délutáni vonattal érkezett meg Baltig Frigyes dunáninneni ev. püspök. — Szept. 17-én délelőtt Zelenka Pál püspök. Az állomásnál nagy küldöttség várta az érkező püspököt és a számos képviselőket. — A mint a menet megindult, a harangok megkondultak. Az iskola előtt a leány és fiu-növendékek voltak felállítva, a kik éljennel fogadták a város negyes fogatán érkező püspököt. Az iskola főbejárataán Farbaky József főesperes számos presbyter élén üdvözölte. Az üdvözlés után a főesperes új, díszes lakására vonult a püspök, a hol a küldöttségeket fogadta. Délben a főesperesnél közeled; délután 3 óraker a központi emeleti iskola felavatása annak díszteremben. Jelen voltak: Zelenka, Baltig püspök; Farbaky, Bartholomaeidesz főesperesek; báró Radvanszky Béla; Dianiska Andor, Lankú Károly, Gyurácz Ferencz, Ujág, Ihsz. gyámintézeti küldöttségi tagok; a gym. tanári, kar; a tanítóikar; a ref. egyház; róm. kath. egyház; vármegye; város küldöttsége; a cs. kir. 14-ik huszárezred tisztikara; Mayerszky Béla egyházi felügyelő; az iskolai növendékek; a presbyterium és nagyszámu női közönség. Az ünnepély műsora következő volt 1. Ének: előadta a városi daleyelt igen szép összhanggal. 2. Farbaky József szép »imáta« mondott. 3. Majerszky Béla egyházi felügyelő az új iskola keletkezésének történetét adja elő és az iskolát átadja az iskolaszéknek. 4. Bartholomaeidesz János iskolaszéki elnök átveszi az épületet. Lendületes beszédben szívére köti a

tanítói karnak az ifjuság hazafias nevelését. 8. Pazar István iskolai igazgató felolvassa alkalmi ódáját. Megénekedtek. 6 Zelenka püspök szép zárimát mondott és megáldja az iskolát. 7. Zár-ének melyet a városi daleyelt nagy tetszéssel adott elő. Este 7 és fél óraker hangversennyel összekötött batyubál következett. A nagy díszterem szorongásig megtelt a legelőkelőbb közönséggel vallaskülönbség nélkül. A hangverseny műsora: 1. »Nászinduló« Mendelssohntól. A műkedvelők zenekara nagy szabotossággal adta elő. 2. »Magyar Ábránd« Szénfy Gusztáv dalai felett zongorára ártirta; Szénfy Gyula ev. tanító. b. »Valse de concert« Vienavszkytól zongorán előadta Heumann Klára k a — A tanítvány méltó mesteréhez. Sok tapsot aratott előadásával. 3. Szavaltat Porubszky Pál főgym. tanár úrtól. — Polytonos érdeklődés kísérte a hatóság előadást. 4. »Mint a harmat a virágot« román Szabados-tól b. Magyar dalok, éneki: Lukács Ilona k. a. — Többszöri kihívás volt a jutalom. 5. a. »Adagio« ajánlja Friedmann Samu urnak ifj. Pazar Istvántól. b. »Müsette« Offenbachtól gondokán játsza Friedmann Samu zenetanár, zongorán kísérő Josa Martha k. a. A művészi-leg eljászott darabok elragadták a közönséget. Zajos taps és kihívás a »szerző« éltetése méltó jutalom a remek játéktér. b. Dialog. Előad-ják dr. Ferlicska Kálmánné urnó és Maurer László joghallgató ur. Élenk és vídám hangulatot keltett a szép játék. 7. »Nemzeti zászló« Huber K-tól, éneki a nyiregyházi daleyelt. Méltó befejezése a szép műsornak. Hangverseny után a tornateremben társacs vacsera. Ezután reggeli tartó táncz. (K. I.)

* **5653.** Az Ur választott népe a mai naptól kezdve ezt a dátumot írja. Ma és holnap ünneplik zsidó polgártársaink az új év ünnepeit. Az engesztelő napot kivéve — mely a »rous ha sono« az év feje« után egy hétre következik — legfontosabb ünnepe ez a zsidóknak, melyen a legmegátalkodottabb templomkerülők is részt vesznek az istentiszteleten. Közönségesen zsidó karácsonynak nevezik ez ünnepet, mivel helyzete ez által, hogy két napos s egy hétre rá egy napos ünnep következik, hasonlít a keresztény karácsony helyzetehez.

* **Kinevezés.** Dr. Berger Andor debreczeni ügyvédjelölt, a debreczeni kir. ítélőtábla kerületébe segélydíjas joggyakornokká neveztetett ki.

* **Kossuth-ünnep H. Nánáson.** Mint lapunk nánási levelezője írja, H.-Nánáson is fényesen ünnepeletek meg e hó 19-én délután a nagy száműzött, az agy Kossuth Lajos 90-ik születésnapját. Az ünnep méltó volt egy nagy ünnepléshez, mint az ünneplőkhöz, a szabad hajdukhoz, kik e sokat hányatott ország harczaiban dicsőségükre legyen mondva, mindig a szabadsághősök, a magyar népigazi vezérei, Bethlen, Bocskai, Rákóczi, Kossuth oldalán küzdöttek az ármanykodók hydraszerű serege ellen. A felemelő ünnepély a fiu iskolák, illetőleg a gymnasium tágas udvarán folyt le, hová rangkülönbség nélkül gyűlt be a nép. Az órág 48—49-es honvédek zászlók alatt, a tüzoltó trombita-harsogás mellett, és aztán még sokan, néhány ezer főre tehető nép, bár a földművelő osztályt ilyenkor a mezei munkák kötik le. Az ünnepélyt a tüzoltók zenekara a »Rákóczi« fenséges nótájával nyitotta meg, aztán a dalárda, melynek betanításáért Nag y Károly jeles kántorunkat illeti a dicséret, énekelte el, még pedig igen nagy precizitással a »Szózatot.« Majd K u b i n y i Béla gym. tanár lépett a díszes emelvényre, s szavaltta el igaz tüzellel, hévvel »H i a d o r« derék költőnek nagy Kossuthunkról irt »Kossuth« ez. hangulatos versét, mely után ismét a dalárda éneke következett, zajos tetszés mellett énekelvén el a »Ne sirj, ne sirj Kossuth Lajos« bájos, elandaltító dallamát. Az ünnepléy folyamán még a dalárda kétszer működött a »Hymnus« és a »Kossuth induló« előadásával. A műsorban 3-ik helyen következett a nánásiai szerett s. lelkészenek K ö v e n d y Dénesnek remek alkalmi felolvasása, melyben a szerző prózában ugyan, de azért a legszebb költői nyelven elmondta mindazt, mit Kossuth édes apánkról, nemzetünk e tüneményeszerű nagy alakjáról, az igaz lelkesedés, szeretet, imádat, csodálat, honfii hála hangján elmondani lehet. Szóval a leghívebb tolmácsolta lelkesült hallgatói igaz és legszebb érzelmeit, kik az érdekes felolvasás tartalma alatt Kossuth nevének említésére mindig harsogó eljénekben törtek ki. Különbben Kövendynek e jeles, e remek beszédét, mely a valódi ihletés hangján volt megírva és elszavalva — ki is fogják nyomatni, s aztán apró fuzetkek alakjában áruba bocsátják, (egy-egy füzet ára 10 kr.) hogy az ily módon befolyó pénzzel is szaporítsák a »Kossuth« nevérol nevezett országos alapot. — A Kövendi hosszabb felolvasása után Kolozsváry Aladár gym. tanár, e tehetséges fiatal költő, ragadta el »Kossuthról irt gyönyörű ódaja elszavalásával lelkes hallgatóit, kik zajos tapsokkal és éljennel jutalmazták. Meg kell még említenem a következő érdekes epizódot is, mely megható a maga egyszerűségében, s mely egyszersmind a leg-hívebb bizonyítéka is annak a példán feláll, határtalan tiszteletnek, szeretetnek, melylyel népünk alsóbb osztálya is Kossuthot körülrajongja. Az ünnepléy végen ugyanis egy órág 48—49-es honvéd örmester, névszerint P a p p Gábor, ki csak egyszerű földmies ember, s ki csak a maga szorgalmából tanulta meg az írást, olvasást is, honvédtársai nevében a következő

... az ifjúság hazafias nevelését. ... iskolai igazgató felolvassa a ... Megjelentek 6 Zelenka piúsmát mondott és megálja az isneket melyet a városi daleyget nagy ... Este 7 és fél órákor hangszekötött batyuból következett. ... szorongásig megtelt a legesősséggel vallaskülönbég nélkül. ... Nászinduló. Men. ... A műkedvelők zenekara nagy ... adta elő. 2. a Magyar Ábránd. ... dalai felett zongorára ártta. ... ev. tanító. b. Valse de concert. ... zongorán előadta Heumann Klá. ... tanítvány méltó mesteréhez. ... előadásával. 3. Szavaltat Po. ... gym. tanár úrtól. — Folytonos ... serte a hatásos előadás. 4. a. ... a virágot románcz Szabados. ... dalok, éneki: Lukács Ilona k. ... kihívás volt a jutalom. 5. a. ... Friedmann Samu urnak ifj. ... b. Műsette. Offenbacholt ... Friedmann Samu zenetanár, ... Jósá Martha k. a. A művészi. ... Harabok elragadták a közönséget. ... kihívás, a szerző életése mélt. ... mekék játékkért. B. Dialóg. Előad. ... Kalmanné urnó és Maurer ... gyató ur. Élenk és vidám han. ... a szép játék. 7. Nemzeti zász. ... éneki a nyiregházi daleyge. ... zése a szép műsornak. Hang. ... a tornateremben tárcsás vacso. ... ggel tartó tánc. (K. I.)

Az Ur választott népe a mai ... a dátumot írja. Ma és holnap ... polgáriarsaink az új év ünne. ... zelő napot kivéve — mely a ... az év feje után egy hétre ... legfontosabb ünnepe ez a z. ... a megmagatalkodottabb temp. ... reszt vesznek az isteniszta. ... en zsidó karácsonynak nevezik ... vel helyzete ez által, hogy ket ... re rá egy napos ünnep követke. ... kesztvény karácsony helyze. ... vezés. Dr. Berger Andor deb. ... jele, a debreceni kir. itelő. ... be segélydíjas joggyakornokká

Ünnep H. Nanáson. Mint ... jelezője írja. H. Nanáson is ... tek meg e hó 19-én délután ... zott, az az Kossuth Lajos 90-ik Az ünnep méltó volt egy nagy ... mint az ünneplőkhöz, a szabad ... e sokat hányattott ország ... sősgűre legyen monda, mindig ... a magyar népi igaz vezére,i. Rakóczi, Kossuth oldalán küz. ... nykódók hydraszerű serege elő. ... ünnepe a fiú iskolák, illető. ... tágas udvarán folyt le, hová ... melái gyűlt be a nép. Az öreg ... tek zászlók alatt, a tüzölők ... z mellett, és aztán még sokan, ... te tehető nép, bár a földmívelő ... a mezei munkák kötik le. Az ... zölők zenekara a »Rakóczi« ... val nyitotta meg, aztán a dalárda,i. a g y K a r o l y jelesi. a dícséret, énekelte el, még ... y precizitással a »Szozatot.« ... y Bela gymn. tanár lépett a ... yre, s szavaltta el igaz tüzzel,i. a derek költőknek nagyi. »Kossuth« ez. hangulatosi. ismét a dalárda éneke kö.i. tetszés mellett énekelvén el ai. Kossuth Lajos» bájos, elandáló ... ünnepe folyamán még a dalárdai. »Hymusz« és a »Kossuthi. sával. A műsorban 3-ik helyeni. a nászát szeretett s. lelkészeneki. a népek remek alkalmi fel.i. a szerző prózában ugyan, dei. költői nyelven elmondta mind.i. a édes apánkról, nemzetünk ei. a nagy alakjáról, az igaz lelkes.i. a csodálat, honfűi hálai. a lehet. Szóval a leghibesebbi. a esült hallgatói igaz és legszö.i. a z érdekes felolvasás tartamai. a népek említésére mindig har.i. a törtek ki. Különb. Kövendy.i. a remek beszédet, mely a valódii. a volt megírva és elszavalva —i. a smatni, s aztán apró füzeteki. a a bosszúját, (egy-egy füzett arai. a z íy módon befolyó penzrel isi. a »Kossuth« nevével nevezett, or.i. a — A Kövendy hosszabb fel.i. a Bolozsvary Aladár gymn. tanár,i. a a költő, ragadta el »Kossuth«i. a a ódjára elszavalásával lelkesi. a a bjos tpsokkal és eljenekkeli. a a z kell még említenem a követ.i. a a zódott is, mely megható a magai. a a s mely egyszersmind a leg.i. a a zika is annak a peldán felüli. a a ztszuletnek, szeretetnek, mely.i. a a zobb osztálya is Kossuthot körüli. a a z nepely végén ugyanis egy öregi. a a z ed örmeister, névszerint P a p pi. a a z egyszerű földműves ember, s kii. a a z orgalmából tanulta meg az írást,i. a a zredtársai nevében a következő

naiv, de éppen ezért is megkapó, s általa irt verset (a vers természetesen Kossuthról szól) intezte a közönséghez:

»Kvánnypuk mi is az öreg Honvédek
Légy üdözölve kedves jó Öreg
Osz Fürtelre gyöngy Koszoru szálljon
Minden lépted tettel áldásokat hozzon.

Bár elborít vágó szivünk elől a
Mülandóságunk sűrű fátyla
Eszeméd neved lángszellemed sugára
Szivünkben él és megem hal sóha

Sajnálát hogy nem jöhetett körünkbe,
Elzúllunk pusztulunk ezen közös ügybe
Kiváncjok lelkiünkben igazán szivesen
Hogy még továbbra is Éltesse az Isten

És a mit alkotott álljon mindhalálig
Hálta után pedig vigye fel az égig
Minden igaz Honfi kiáltja hogy Ellyen
Míg a Magyar Nemzet e hazába lészen»

Egyszerű, naiv vers ez, mondhatják a kritikusok, kik a versnek még a lábait is megnézik, de azért mégis gyöngy ez, mivel tanuja annak az igaz szeretetnek, melylyel az egyszerű nép Kossuthját szívében megőrizte. De érdemes is lenyomatni, hátha tanulnánk belőle — nagy uraink, kik egy Lipót-rend keresztért hajlongnak neveléses táncmestereként, s kishitű poétáink, kik csengő aranyakért irnakszemermelen, hazug hangon — mindenféle alkalomra — ódákat, igaz magyar érzelmeket hazájuk második alapítója: Kossuth iránt.

*** Kossuth-ünnepély Nyiregyháza.** Az ipartestület (élen Palaticz Jenő elnökkel) az iparos-ifjúság (élen Dr. Ferliczka Kálmán elnökkel) és az iparos daleylet közreműködése mellett szeptember hó 19-én este 7 órákor saját helyiségében ünnepelte meg Kossuth Lajos nagy hazánkia 90-ik születés napját. Jelen voltak: Beniczky Miksa országgyűlési képviselő, Bencs László polgármester, Dr. Ferliczka Kálmán iparos-ifjúsági elnök; Palaticz Jenő ipartestületi elnök, Porubszky Pál főgym. tanár a »Nyiregyházi Hirlap« szerkesztője, Ruhman Andor, Schmitzer Ágoston, Kubacska István tanítók, Lakner Ödön, Andrásik József, Barzó István, Szmolár István iparosok és még számos iparos, Király Sándor építész, Mikecz József a függetlenségi párt képviselője. Számos polgár és nőközönség. — A műsor a következő: 1. A zenekar rázendítette a Rakóczi indulót. 2. Az iparos daleylet Zsák Endre énekes vezetésével szépen előadta »Isten magas vezére« kezdetű dalt. 3. Zomborszky Dániel az iparos ifjúság jegyzője alkalmi felolvasást tartott, méltatva Kossuth érdemét. 4. Kéri József iparos nagy hatással szavaltta el Illyés Balintnak »Kossuth 90-ik születésnapján« című költeményét. 5. A »koldus« Ábrányi Emilől, szavalt Kiss Andor iparos. A nagy hatással előadott szavaltat többször megjelentették. 6. Szabó Mihály, Ábrányi Emilnek »Rakóczi« szavaltja általános érdeklődés mellett 7. Befejezésül a jelen volt közönség énekelte »Hazádnak rendületlenül« lelkesítő dalt. Ezután a város főterein faklyás menet rendeztetett. 100 faklya világotlotta be a város főtereit. A nevezetesebb épületek ki voltak világítva. A menet a város háza keleti oldalán megállott. Az emelvényre Beniczky Miksa képviselő állott fel. — Lelekesítő beszédet mondott, kiemelve Kossuth Lajos érdemét. Utána Andrásik József emelt szót, éltette az iparosokat. A nemet tovább ment. A »Széchenyi« előtt Mikecz J. éltette az iparos ifjúságot, mint az ünnepe rendezőit. — A faklyás menet után a közönség nagy része Jurás jóhírű vendéglőjében gyűlt össze. Töaszokát mondták: Király Sándor, Mikecz József, Palaticz Jenő, Zomborszky Dániel, Dr. Ferliczka Kálmán, Beniczky Miksa országgyűlési képviselő. — Az ipartestületi elnök indítványára üdvözlő sörgöny menesztetett nagyháznákihához. (K. I.)

*** Elvetemült leány.** Emilitést tettünk már annak idején, hogy Frohner Gizella, Frohnernek, a hasonnevű szálloda tulajdonosának lánya azon alap nélküli vádat emelte szülei ellen, hogy azok egy polgár embert s nejét birtokukon, melynek megvétele végett jöttek azok oda, megölték, pénzüket elvették s holt testüket a szemét-dombba rejtették. — A rendőrség kutatás tárgyává tette e dolgot, a szemétdombot felhánnyatta, de semminek sem jött nyomára s kitűnt, hogy az elvetemült leány vádakodása alaptalan. Jelenleg a jeles kisasszony nem mint vadló, hanem mint vádlott áll a III. ker kapitányság előtt. Bűne az, hogy behatolván a Sánta-féle homoktársori kocsmába, onnan egy 80 frt értékű brilliánt mellűt elemelt. A vasuti indóháznál tartóztatták le öngyűságot s kihallgatás után átadják a királyi ügyészségnek, hogy megérdemelt büntetését elvegye.

*** Bosszuálló fűtő.** A vasuti történetek között ritkítja párját az a botrányos eset, mely, mint a nagyváradi »Szabadság« írja, pár nap előtt az érmihályfalvi vonalon, Biharon tul, nyílt pályán lejátszódott. A vonat fűtője haragosa volt a gépésznek és ezért egy bosszualta meg magát ellenfelén, hogy utközben leította és a gépet úgy fűtötte, hogy Biharon tul a vonat hirtelen megkellert állítani. A mint a vonat megállott, az utasok tudakozni kezdtek, mi baj történt. A fűtő teljes nyugalommal jelentette ki, hogy a gép megrepedt és nem le-

het az utat tovább folytatni. Az utasok rémulve ugráltak ki a kupékából és csak akkor nyugodtak bele sorsukba, midőn vállalkozott közölök egy, ki a katasztrófát a bihari állomás-főnökkel közölte. Bharról azután sürgönyöztek Nagyváradra, ahonnan a fűtőház főnöke egy gőzmozdonynal kiment a helyszínre. A vizsgálat kiderítette, hogy a mozdonyvezető leitta magát a sárga földig, azaz a mozdony talpazatáig és a fűtő bosszujának az áldozata. Legkisebb baja volt a gépnek, vagyis nem volt eléggé befűtve. Mind a mellett a közönség nem volt hajlandó a kompromittált mozdonyra bizoni az életét és az utasok hozott gépet csatolták a vonathoz. A másikon hozzaillesztették a beruggott gépész és a bosszuálló fűtőt.

*** Traffk elmésség.** Az olcsóbb fajta szivarok rosszasságát jellemzi a következő megjegyzés, melyet egy öreg úrtól hallottunk: Minthogy vannak szivarok, melyek »operas« nevet viselnek s mások, melyeknek nevík »dráma«: legjobb lenne az ugynevezett kurtla szivart »népsziműnek« elnevezni, a másfél krajczározt pedig »tragédia«-nak, mert szomorú sorsa van annak, aki egyet végig élvez, az ugynevezett hosszú szivart pedig »komédia«-nak, mert csakugyan komédiázik az, a ki azt hiszi, hogy végig tudja szivni.

*** A liba.** A tállyai ünnepélyrendező-bizottság — mint ezt megirtuk — borokat küldött Kossuthnak. Beállit az ünnep után való napon egy vén golpi ember a városházán üléselő bizottsághoz és kibont a szüre alól egy gázgó baromfit.
— Ihol a liba! — mondja, egy kissé fölemelve.
— Mit akar kend vele? — kérdezi az elnök.
— Hát — mondja a paraszt — a bor mellé szántam, küldjék el neki ezt is, jó lesz pecsenyének, aztán írják meg, hogy tisztelem.
— Kinek küldjük el?
— Ejnye no, — mondja az atyai — hát — Kossuth a pánkna ki.

A nagyváradi m. kir. bábaképezdén az 1892/3 téli tanfolyamra a beiratások október hó 1—10-ig tartanak. Fölvétel végett szükséges okmányok: Honossági s keresztlevél, valamint erkölcsi s orvosi bizonyítvány. Kelt Nagyváradon, 1892 szeptember 20-án Dr. K o n r á d Márk.

*** A nyiregyházi daleylet** a tállyai »Kossuth« ünnepélyről dícsőszéggel tért vissza. Megmutatta, hogy igen is képes fellépni és sikerrel működni. Csak bátran előre!

*** Nyilvánossági jog.** A vallás és közoktatásügyi miniszter a debreczeni jótékony nőegylet árvaházában megnyitott elemi leányiskolát a nyilvánossági joggal fölruházta.

*** Nyilvános nyugtázás és köszönet.** Németh Lajos vendéglőjében egy asztal-társaság 2 frt 80 krt gyűjtött össze s ezen összeget a d e b r e c e n i 1848/49-ik honvéd-egyletnek adományozták. Midőn ezen összeg átvetélet nyilvánosan nyugtázom, egyuttal hálás köszönetemet fejezem ki a t. adakozóknak. Debreczen, Szept. 22. S e b e s György, a honvéd-egylet elnöke.

*** Nyilvános nyugtázás.** A debreczeni munkás daleylet f. évi szept. 11-én tartott zászlóavatási ünnepélyén az egylet költségeire a következő adományok folytak be: Vecsey Imréné zászlóanya 50 frt, Vecsey Imre 35 frt, Szikszay Gyula 30 frt, Schlauch Lőrincz püspök 25 frt, G. Zichy Géza 20 frt, Bekényi Péter 15 frt, Kiss Áron püspök 10 frt, Boczkó Sámuel 10 frt, Sz. Nagy Károly 10 frt, Riesz Henrik 10 frt, Dr. Medve Kálmán 10 frt, Horváth Pál 10 frt, Puky Gyula 10 frt, Stern József és testvére 10 frt, Steinfeld Mihály 10 frt, Kiss Albert 10 frt, Rickli Géza 2 drb császári arany. Id. Csanak József 9 frt 60 kr. Sesztina Lajos 9 frt 60 kr. Dr. Ujfalusi József 1 drb. császári arany. Rössler Richard 1 drb 10 frankos arany. Ács ifjúsági egylet 1 drb 10 frankos arany. Nagy Lajos 1 drb császári arany. Raics Lajos 1 drb aranyalos arany. — Veres Gyula 1 darab 10 frankos arany. Tóth András 6 frt. Munkás betegsegélyző egylet 6 frt. Fischer Nándor 1 drb 10 frankos arany. Privitzer József 5 frt. Kovács Sándor 5 frt. Vértési István 5 frt. Szepesi Antal 5 frt. Szabó Zsigmond 5 frt. Riesz Lipót 5 frt. Mihalovits István 8 frt, Szakszó Rezső 5 frt. Márk Endre 5 frt. Dörre Ferencz 5 frt. Stern Izidor 5 frt. Kerekes Lipót 5 frt. Szunyog Sándor 5 frt. Tordai Gábor 5 frt. Fekete Sándor 5 frt. Dóczy Gedeon 5 frt. Fodor József 5 frt. Leidenfrost Ármán 5 frt. Dr. Kola János 5 frt. Steina-ker Sándor 5 frt. Dr. Király Ferencz 5 frt. Tóth Gyula 5 frt. Boros Lipót 5 frt. Sági Gyula 5 frt. Dankó Mihály 5 frt. Löfkovics Arthur 5 frt. Vastagh István 5 frt. Zádor Lajos 5 frt. Vecsey Zoltán 5 frt. Buzágh János 5 frt. Konsek Géza 5 frt. Farkas János 5 frt. Erdey Ferencz 5 frt. Borsy Lajos 5 frt. Szilágyi József 5 frt. Fazekas Sándor 5 frt. Péter Pál 5 frt. Ganovszky Lajos 5 frt. Iparos ifjúsági egylet 5 frt. Függetlenségi kör 5 frt. Kovács János 5 frt 20 kr. gr. Dégenfeld József 5 frt. Rásó Gyula 5 frt. Simonffy Imre 5 frt. Dr. Medve Zoltán 5 frt. Szöllösi Gábor 5 frt. Szilágyi Károly 5 frt. Schvarcz Vilmos 5 frt. Molnár János 5 frt. Nagy Ferencz 5 frt. Iparos kör 5 frt. Pinczér egylet 5 frt. L. Nagy Bálint 5 frt. Jánossy József 5 frt. Keiner Adolf 5 frt. Tiszai István 5 frt. Tamásy Kálmán 5 frt. Braun Sámuel 5 frt. Csizmadia társulat 5 frt. Szabó István 5 frt. Tarbay Mariska 5 frt. Dr. Sárvári Gyula 5 frt. Dr. Bakonyi Samu 5 frt. Harsányi István 5 frt. Félégházi János 5 frt.

Thiszen Arthur 5 frt. Roth Irén 5 frt. Rothsche-nek Olga 5 frt. Mácsai Ida 5 frt. Kovács Laura 5 frt. Dr. Bakos Imre 5 frt. Kirsner Zsigmond 5 frt. Kovács József 4 frt. Jelenffy Kornél 4 frt. Kubacska István 4 frt. Pusztay Sándor 4 frt 60 kr. Májér Emil 4 frt 60 kr. Riesz Károly 4 frt 20 kr. Bisutka Gábor 4 frt 60 kr. Malmaiszter Ádám 4 frt. Huber József 3 frt. K. Tóth Kálmán 3 frt. Kostya János 3 frt. Farkas Albert 3 frt. Ember Pál 3 frt. Simonffy István 3 frt. Gebauer Károly 3 frt. Véber Izidor 3 frt. Nádaí Rezső 3 frt. Király Ernő 3 frt. Szaecsvai Zoltán 2 frt. Ruzsa Lajos 2 frt. Tüdös János 2 frt. K. Tóth Mihály 2 frt. Czégyei Vilma 4 frt. Sárvay Lőrincz 2 frt 60 kr. Dr. Kósa Zsigmond 2 frt 60 kr. Benyács Emil 2 frt. Ujvári József 2 frt. Szabó József 2 frt. Szabó Bálint 2 frt. Dr. Legányi Gyula 2 frt. Lendlbauer Kálmán 1 frt 60 kr. Raics Gyula 4 frt. Berényi Gábor 2 frt. Király Gyula 1 frt. Moldoványi Ignáczné 1 frt. Dankó Mihály 1 frt. Kiss Mór 2 frt. Kálmánchelyi Mór 1 frt. Serli Ede 1 frt. Váray János 3 frt. Zicherman Herman 2 frt 60 kr. Szabó Gyula 1 frt. Popovics Károly 1 forint. Popovics Antal 1 frt. Kulesár Imre 1 forint. Horti Béla 60 krajczár. Erős Jakab 60 kr. Balogh. N. 60 kr. Szabó Mihály 20 kr. Fazekas Sándor 60 kr. Összesen: **832 frt 90 kr.** Mely szíves adományokért az egylet nevében ez uton is hálás köszönetet mond Debr. 1892 szept. 22. Kurian Gyula jegyző, Zech József pénztárnok.

Vallomások.

Az emberek beszéleiből következteljük, hogy a foglalkozásukra főleg fontos döntő pillanatokban természetük ritkán tagadja meg önmagát. Kétségtelenül egyik legfontosabb pillanat az, midőn valaki szíve választotta előtt nyilatkozik s azt megkéri. Különböző foglalkozásu emberek különbözőképen nyilatkoznak ilyenkor.

A diplomata így szól: Kössünk szövetséget életünk végig.

A katona: Megsebezted szívemet, legyőztél.

Az orvos: Beteg a szívem, csak te gyógyíthatod meg.

A kertész: Csak egy »igen« szó ajkaidról s eltűnik utja rózsás, virágos lészen

A közműves: E pítjük együtt kicsiny házikónkat.

A tengerész: Vitorlázunk át együtt az élet tengeren.

Az ékszerész: Vajha a szerelem arany lánczával magamhoz kapcsolhatnánk.

A bölcs: Engedd szíved mélyét kikutatnom, hogy szemeidbe tek intve megtaláljam boldogságomat.

A szobrász: ha szíved nincs márványból, szeretni fogsz.

A pék: Akarod, hogy megosszam veled kenyereimet életünk jó és rossz napjaiban?

A halász: Szeress és mint a hal a vízben, oly boldogok leszünk.

A tanító: Járjuk ki együtt az élet iskoláját.

A tüzöltő: Szíve m lángtenger, csak te olthatod el.

A kártyás: Mutyizzunk.

A tanár: Hadd tanítsam meg arra, milyen a szerelem.

A cukrász: Ha en édesíthetném meg életét.

A lakatos: Nálad van szívev kulcsa, — most megnyitottad.

A vadász: Amor nyíla eltalált eng em.

Az újságíró: En szerkesztek, légy kiadóm.

A nyomdász: Hadd nyomhassam ajkadra az első csókot.

Különfélék.

József Ágost főherczeg Máramaros-megyében vadászik s legutóbb elejtett egy 298 kilós 16-os agancsu szarvast s halálosan megsebesített egy 24-es agancsut.

Örvendetes esemény az uralkodó családban. Maria Valeria főherczegnő, hir szerint áldott állapotban van. — Az örvendetes eseményt a télre várják. A főherczegnő, mint Welshól taviratozók, hétfőn d. u. a legjobb egészségében odaérkezett.

A Nilus áradása. A Nilus aggasztó módon árad. Több helyütt a víz átszakította a gátat. A vasuti forgalom szünetelni kénytelen. Vady-Halfában nagy az aggodalom. A tartományok kormányzóit utasították, hogy a töltések védelmére robotosokat rendeljenek ki.

Tanár és tanítvány. Párját ritkító eset hirtékezik Lembergől: Tarnopolban egy tanuló agyonlőtte tanárát, a ki állitóltag igazságtalanul bánt vele. Schwed János szegény parasztszülök gyermeke, a gimnázium hetedik osztályába járt s leckeáddással tartotta fön magát. Schwed igen gyakran panaszkodott, hogy egyik tanára, Glovacki, már hosszú idő óta üldözi és iskolatársai előtt a legsértőbb gunynevetek adja neki. — Egy ilyen jelenet utána, a mikor a tanár ismételve »parasztshanczank« nevezte, a távozó tanár után sietett és a gymnasiumi épület folyosóján orvul fejbe lölte, azután pedig önmagát végezte ki. A tanár és a gyilkos tanuló rögtön meghaltak.

Irodalom és művészet.

A »Vasárnapi Ujság« szeptember 18-iki száma Kossuth Lajos 90-ik születésnapjára alkalmasból külön képmellékletül Kossuth nagy ívrét alakú s művészi kivitelű legújabb arcképevel s a szövegbe nyomott 14

képpel jelent meg, a melyek nagyrészt szintén Kossuthra vonatkoznak; e szám tartalma a következő: »Kossuth Lajos kilenczvenedik születésnapja.« (Arcképevel.) Baráth Ferenczről. — »Kossuth Angliában: 1. Lord Russel és lord Palmerston levelei. (Lord Russel közelebb megjelent életrajásából.) 2. Mc. Carthy történeti művének Kossuthról szóló szakasza.« — »Tallya és a tállyei ev. templom.« Hajász Pál tállyai ev. lelkesítő. (Képpel Cserna Károlytól.) — »Kossuth Lajos szülőháza Monokon.« (Képpel Cserna Károlytól.) — »Kossuth születéséről.« (A »Vasárnapi Ujság« által összegyűjtött adatok.) »Emlékezések Kossuthról.« — »Kossuth arcképei.« (Több arcképpel, köztük Irányi Dániel birtokában levő amerikai kép után készült, még kiadatlan arcképekkel és Kiss György új szoborművének képével.) — »Kossuth Lajos lakása Turinban. (Képpel.) — »Kossuth dolgozószobája Turinban.« — »Részlet a Via dei Mille utczából, a hol Kossuth lakik.« — »Kossuth Lajos edesanyja.« (Egykoru olajfestmény után.) Hegyesi Martontól. — »Kossuth ünneplése.« — »Dzierzon.« (Arcképpel.) — »A méhészeti kiállításból.« — »Tamassy József.« (Arcképpel.) — Irodalom és művészet: Közintézetek és egyletek: Mi ujság; Egyveleg; Sakkjáték; Keptályn stb. rendes rovatok.

Közgazdaság.

A vetésk állása és a mezőgazdasági állapot. év szeptember 4—18-ig a földmívelési miniszteriumhoz beérkezett jelentések alapján a következő volt:

Az időjárás az utóbbi két héten át is többnyire száraz volt. Itt-ott esett néha, azonban felette nagy haszonnal nem jrt az eső a szárazság által már erősen megviselt terményekre. Főkép a kapás növények érezték meg az esőhiányt. A tengeri szára és levelei majdnem mindenütt elszáradtak s így hiányozván a kellő szokortartalom, melynek kedvező időjárás mellett keményítővé kellett volna válnia, a szemek sem nyertek tápanyagot, s azért majdnem mindenhol halaványak, aprók maradtak. Sok helyen megkezdtek már a tengeritörést, azonban teljesen kielégítő eredmény csak néhol mutatkozik.

A hüvelyesek és kerti vetemények ez idei állása sem elégti ki a várakozást. A babtermés közepeszerű az egész országban; a káposztát legtöbb helyen hernyók pusztítják s petrezselyem, zeller, sárga és fehér répa általában sokat szenvedtek a szárazságtól. A burgonyaszedést mindenütt megkezdtek, sok helyen be is fejezték már. Az eredmény nagy átlagban gyenge közép és közepesrűnek mondható. A peronoszpora több helyen nagyon károsan hatott a termésre, mert az indák és levélzet elfonyadtak s ezért a gumók is csak erővel értek, ugy, hogy felszedésük után rohadásuk várható. Aránylag a Tisza jobb és balpartján, valamint a Duna-Tisza közén fizetett legjobban.

A czukor és takarmány répa állása egészben véve elég kedvező, legnagyobb termés a Duna balpartján, a Duna-Tisza közén s a Tisza balpartján várható.

A komló ama kevés helyen, a hol termel, jó termést adott.

A len közepesrű, néhol azonban az eső hiánya folytán alacsony maradt, nemkülönb. a dohány is közepesrű termést adott. A mesterséges takarmányfélék, kivéve a Duna jobb partját és néhány erdélyi vármegyét, hol túlságosan sokat szenvedtek a melegtől, mindentűl kielégítő. A hereféléket többlefel már negyedszer kaszálták, a mohar jó termést adott, csak a maglóhere és magluczerna minősége nem kielégítő. A rétek és legelők a Tisza balpartján a legüdebbek. A sarjtermés csak néhol kielégítő, s ott is inkább minőségileg. Jó szőlőtermés az idén nagyon kevés kilitás van. A filokszerá, a hőség, a viharok és a peronoszpora roppant károkat okoztak a szőlőkben.

Gyümölcsből többnyire csak a szilva termés valóban kielégítő, alma, körte csak néhol jó, sok helyütt fergesen hull le a fakról. A szántás-vetés mindenütt javában folyik. A föld, mely a mult hó végén és szeptember elején megázott, e munkálatokat lehetővé teszi. Itt-ott még csépelnek és ezenfelül trágyahordással, tengeri töréssel, dohányszáritással foglalkoznak a gazdák, sőt néhol már szüretelnek is.

Közbányai sertesüzlet

A serteskereskedelmi csarnok jelentése.

Szeptember 20.
a) Hizott sertes árak: 1. Magyar első rendű: 1 Öreg nehéz (páronkint 300—400 klgon felüli sulyban) — 2 Öreg közép (páronkint 300—400 klg. sulyban) — 3. Fialat nehéz (páronkint 320 klgon felüli sulyban) 45.—45.50 4. Fialat közép (páronkint 251—320 klg, sulyban) 45.—46.— 5. Fialat könnyű (páronkint 250 klgmig terjedő sulyban) 47.—48.— 6. Magyar szedett: 6. Nehéz (páronkint 280 klgon felüli sulyban) — 7. Közép (páronkint 220—280 klg, sulyban) 45.50—46.50 8. Könnyű (páronkint 220 klgig terjedő sulyban) 47.50—49.50 III. Szerbiai: 9. Nehéz (páronkint 260 klgon felüli sulyban) 44.—45.50— 10. Közép (páronkint 220—260 klg, sulyban) 45.—45.50— 11. Könnyű (páronkint 220 klgmig terjedő sulyban) 46.—46.50— Sertes létszám: szept. 19-n napján volt készlet 135,944 darab. A hizott sertesüzletirányzata: változatlan. — Hizalni való sertes 16.— 18.— malacz (11—20 hónapos korban) felhajtott 1287 drb.

Főszerkesztő: **Szinay Gyula.**
Felelős szerkesztő és lapkiadó: **Kösa Barna.**
Főmunkatárs: **Dr. Bakonyi Samu.**
(Szerkesztőség és kiadóhivatal: nagy-uj-utca 1702. sz.)

fér
ajé
ve
fö
Tó
sz
sz
ré
—
Fe
(Sz
72
Á
sz
tu

Eladó ház.

Hajdumegye egyik nagyobb városában, Debreczenhez közel, kedvező feltételek mellett

egy lakóház

10 szobával, bolti helyiséggel

a piacon eladó.

Bővebb felvilágosítás szerezhető kiadóhivatalunknál.

(384.)

1—3.

Orvosilag megvizsgálva!

A fogak ésszerű ápolására kitűnő készítmény.
Ez a fogak ésszerű ápolására kitűnő készítmény.
Ez a fogak ésszerű ápolására kitűnő készítmény.
Ez a fogak ésszerű ápolására kitűnő készítmény.

Törvényileg védve!

Hat aranyérem, díszkereszt és díszoklevelek.

COGNAC

Gróf ESTERHÁZY GÉZA

saját gyártmánya.

Orvosi tekintélyek által ajánlva, felette kellemesen és jól ízlik, minőség tekintetében bármelyik francia gyártmánnyal versenyezhet, ára pedig sokkal olcsóbb.

Különlegesség

a * * * * * COGNAC, mely mindenütt kapható.

Cognacunk tiszta borból idegen anyagok hozzávegyítése nélkül, francia mód szerint készül s ezért járványos betegségeknek, így kolera ellen óvszer gyanánt sikeresen használható.

A gróf Esterházy Géza-féle Cognac-gyár

IGAZGATÓSÁGA

BUDAPEST, VI. KÜLSŐ VÁCZI-ÚT 23.

Páris, Lipcse, Bordeaux, Nizza, Berlin, Brüsszel.

SCHLICK-féle vasöntöde és gépgyár részvénytársaság. BUDAPESTEN.

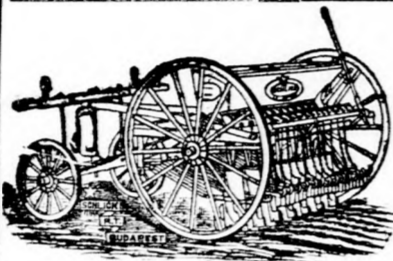
Gyár és irodák: VI. KERÜLET, KÜLSŐ VÁCZI-ÚT.

Városi iroda és raktár: Podmaniczky-u. 14. — Flók-raktár: Kerepesi-ut 77

Gőz- és járgánycséplő-készüléket

számos első díjjal kitüntetett

szab. Schlick-féle 2 és 3 vasú ekék,

mélyítő-és egytetemes aczél-ekéket,

eredeti SCHLICK- és VIDATS-féle egyvasú ekék, talajmivelő-eszközök,

(116.) valamint 18—15.

Schlick-féle szab. „Haladás“ sorbavetőgépek. Takarmánykészítő gépek, darálók, őrlőmalmok és mindennemű gazdasági gépek. Eredeti amerikai ké-

vekető és marokrakó arató-gépek és fűkaszálo-gépek szállítható mezel vasutak stb. Minta-raktár DEBRECZENBEN: TRNKA FERENCZ unánál, Kis-Várad-utca. Előnyös fizetési feltételek Legutányosabb árak Arjegyzékek ingyen és bérmentve.

Cognac-quint-kivonat.

Kitűnő, egészséges és tartalmas cognac pillanat alatti készítésére, mely a valódi francia cognactól semmiben sem különbözik, ajánlom e jónak bizonyult különlegességét.

Ara 1 kilónak (elég 100 liter cognac készítésére) 16 frt o. é. Készítésére utasítás ingyen mellékeltek. Legjobb sikerért és egészséges gyártmányért kezeskedem.

Spiritusz megtakarítás

Érhető el felülmúlhatlan pálinka-erősítő-kivonatom által: ez az italoknak kellemes erőteljes ízét ad és csakis nálam kapható. Ara kilónként 3 frt 50 kr. (600—1000 literre használati utasítással együtt).

Vedjégy a cognac-quint-kivonatom számára.

E különlegességeken kívül ajánlom még valamennyi esszenciát, rum, szilvapálinka, törköly, fűkeserű, valamint a létező likörök, szeszitalok, ecetet és borecetet készítésére felülmúlhatlan minőségben. Készítési utasítások ingyen mellékeltek.

Arjegyzék ingyen.

Egészséges gyártmányokért kezességet vállalok.

POLLÁK KÁROLY FÜLÖP

esszencia különlegességek gyára PRÁGABAN.

(Tisztes képviselők kerestetnek.)

(314.)

16—50.

A „DEBRECZEN” NYOMDÁJA

(Nagy-uj-utca 1702. számú Konrád-házban.)

teljes új berendezéssel,

elvállal mindennemű nyomtatványokat, u. m. folyóiratok, számlák, körlevelek, gyászjelentések, báli- és lakadalmi meghívókat és tánczrendeket,

kereskedelmi-, ügyvédi- és községi nyomtatványokat

a legizlésebb kivitelben és jutányos árak mellett.

Vidéki megrendelések Erdélyi István nyomdai művezető nevére czimezendők.

Nyomdánkat, hol északkeleti Magyarország legrégibb és legelterjedtebb politikai napilapja a

„DEBRECZEN”,

és a szintén elterjedt „DEBRECZENI HIRADÓ” is nyomatik, ajánljuk a helybeli és vidéki közönség szíves pártfogásába.

Hirdetések a „Debreczen” cz. lapban a legutányosabb árakon közöltetnek.

Birósági nyomtatványok készletben vannak.